

Sobota, 1. 10. 2016, 19:30, Krefeld, Nemecko

„Radujte sa v Pánovi vždycky, a zase len poviem: Radujte sa! Vaša prívetivosť nech je známa všetkým ľuďom. Pán blízko. O nič sa nestarajte, ale vo všetkom modlitbou a prosbou s ďakovaním nech sa oznamujú vaše žiadosti Bohu. A pokoj Boží, ktorý prevyšuje každý rozum, bude strážiť vaše srdcia a vaše mysle v Kristu Ježišovi. A ostatne, bratia, všetko, čo je pravdivé, čo je počestné, čo je spravodlivé, čo je mravne čisté, čo je ľúbe, čo je dobropovestné, ak je nejaká ctnosť a jestli nejaká chvála, o tom premýšľajte, čo ste sa aj naučili a čo ste prijali a počuli a videli na mne, to robte, a Boh pokoja bude s vami.“ [Filipänom 4:4]

Sme Bohu Pánu zo srdca vďační za milosť, že smieme byť v Jeho drahom a svätom mene zhromaždení z takého množstva národov a jazykov. Dúfam, že všetci tí, ktorí nehovoria nemecky, francúzsky ani anglicky, môžu napriek tomu zo srdca vo svojom jazyku spolu s nami spievať všetky piesne a chórusy. Je to predsa tak, že veriaci po celom svete spievajú rovnaké piesne a rovnaké chórusy a všetci sa k tomu môžeme pridať.

Dnes je aj pre mňa mimoriadny deň – v prvý záver týždňa v októbri 1966 sme mali po prvýkrát malé medzinárodné zhromaždenie, na ktoré sme pozvali brata Pearry Greena, a mali sme zhromaždenia aj v Bruseli, Rotterdame a Krefelde. Hľadím späť na uplynulých 50 rokov a spoločne môžeme povedať: Boh učinil veľké veci vo všetkých národoch, jazykoch a národnostiach. Podal som správu už aj o tom, že Boh daroval milosť niest Jeho čisté sväté Slovo ako poslednú zvesť do celého sveta. A ak dnes vidíme, že máme návštevy z rôznych krajín, tak vidíme, bratia a sestry, že duchovný hlad je tu.

Chcel by som prečítať pozdravy, ale najprv prosím, aby povstali všetci tí, ktorí prišli z Kanady. Kde je zvyšok? Všetci sú na balkóne. Kofkí prišli? Dvanásti. Brata Andreja všetci poznáme. Oni prišli z Kanady len kvôli tomu, aby mali účasť na zhromaždeniach. Boh vás mimoriadnym spôsobom požehnaj. Aj všetci ostatní, úplne jedno odkiaľ ste prišli, buďte taktiež požehnaní.

Aj z Južnej Afriky. Brat Cecil je po prvýkrát v Európe a po prvýkrát na tomto mieste. Boh ťa požehnaj mimoriadnym spôsobom.

Kde je brat Chuwawa z Harare v Zimbabwe? Pamätám si tú krajinu, ešte keď sa volala Rodézia a hlavným mestom bolo vtedy Salisbury. Dnes je to Zimbabwe a hlavným mestom je Harare. Aj tam som bol pred desiatkami rokov. Boh vás požehnaj. Koho môžeme ešte privítať? Kde je brat John z Bukurešti? Boh ti požehnaj. Koho tu ešte máme z rôznych krajín? Kde sú slúžiaci bratia? Kde je brat z Angoly? Boh ti požehnaj, Boh požehnaj všetkých. Máme tu aj súrodencov z Portugalska. Kde je náš milovaný brat Oleg? Boh vám požehnaj. On priniesol pozdravy z Azorských ostrovov od tých, ktorí počuli Božie Slovo a zo srdca mu veria. Sme tu aj z celej Európy. Kde je brat z Iránu? Kde sú súrodenci z Pakistanu? Oddnes máme štyroch drahých súrodencov, ktorí prichádzajú z moslimskej krajiny a svoj život posvätili Pánovi. Boh milosťou korunoval tých, ktorí mu veria. Boh mimoriadnym spôsobom požehnaj brata Michaela a brata Ettiene Gentona – to sú bratia, ktorí prichádzajú letecky na toto miesto, aby tu boli a prekladali, aby všetci v ich jazyku počuli to drahé a sväté Božie Slovo.

Aká milosť, že môžeme žiť v tomto čase a z milosti vedieť, čo nám Boh zasľúbil a v čom spočíva naša viera. Keď sme spievali prvú pieseň, oslavovali sme meno nášho Pána. Žiadna pieseň v celom kresťanstve neoslavuje nejakého človeka. Neoslavujú Pavla, Petra, ani Jána – neoslavujú žiadneho človeka. Všetka česť patrí všemohúcemu Bohu, ktorý sa nám zjavil v Ježišovi Kristovi, v ktorom je Božia spása a večný život.

V jednej z piesní sme spievali aj o tom, že život je v krvi. [3M 17:11] Keď náš Pán preliat Svoju krv, tú krv Novej zmluvy, tak Boží život, ktorý bol v tejto krvi, vyšiel a ten istý Boží život je vo všetkých, ktorí sú krvou Baránka vykúpení – tak sme z milosti obdržali večný život.

Ani my v tomto čase nebudeme oslavovať žiadneho proroka – ani brata Branhama nie. My ďakujeme Bohu za to, že poslal Pavla a Petra, že poslal prorokov a apoštolov a použil ich, ale česť patrí jedine všemohúcemu Bohu.

[pozdravy]

Predstavte si, v Mbuj-Mayi bolo už v piatok večer zhromaždených viac ako sedemsto ľudí a dnes je to viac ako dvetisíc, aby toto

zhromaždenie počuli spolu s nami. Ak my cestujeme tristo kilometrov, tak nám to dá zabrať, ale ak cestujú tristo kilometrov oni, tak je to skutočne veľká námaha.

Dnes je mimoriadny deň, bratia a sestry. Najprv by som chcel poprosiť brata Tatyho, ktorý ma sprevádzal na poslednej ceste, aby prišiel a povedal pár slov. A potom príde brat Cecil a tiež povie niekoľko slov.

[brat Taty:]

Ďakujeme Pánu za cestu západnou Afrikou. Boli sme v dvoch krajinách, v Burkine Faso a v Nigérii, a môžem v stručnosti povedať, že to bol víťazný pochod pravdy. V meste Ouagadougou prišli ľudia v stovkách, možno tisíc, aby mali účasť na zhromaždeniach a prítomnosť Pána bola skutočne v našom strede. Na verejnom zhromaždení v deň nášho priletu sme mohli cítiť vnútornú túžbu ľudí počuť Božie Slovo. Nasledujúci deň prišli po rozhovore v televízii všetci novinári za bratom Frankom, aby sa za nich modlil, a odovzdali svoje životy Pánovi.

Potom sme šli do Lagosu v Nigérii, kde prišlo taktiež mnoho ľudí. A poviem vám: aj keď je tam život veľmi ťažký, títo ľudia skutočne veria, čo je napísané, že človek nie je živý len chlebom, ale každým Slovom, ktoré vychádza z Božích úst [5M 8:3, Lk 4:4], a prijímajú Božie Slovo z celého srdca. Mimoriadne úžasný bol pre mňa posledný deň v meste Abuja v Nigérii, kde na konci zhromaždenia brat Frank nezavolať ľudí dopredu oltárnym volaním, ale napriek tomu v celej sále ľudia pokľakli. My dvaja sme stáli a všetci ľudia plakali. Za to Bohu skutočne ďakujeme. Nech aj dnes večer Boh brata Franka bohato požehná. Bolo mi povedané, že dnešný večer sleduje toto zhromaždenie mnoho ľudí. V Abidjane sa zhromaždilo mnoho ľudí z mnohých dedín, aby sledovali toto zhromaždenie. Túžba je veľká. A ja dúfam, že sa na konci tohto zhromaždenia budeme všetci radowať. Boh vám žehnaj. Ďakujem vám za vašu podporu a za vaše modlitby.

[pozdravy ďalších bratov]

[brat Frank:]

Áno, brat to už povedal – na budúci týždeň bude jedna z najťažších ciest, ktorá zahrňa tie najväčšie mestá. Počas 12 dní máme každý deň kázanie a let lietadlom. Pokiaľ Boh daruje milosť, budeme to činiť a sme vďační za všetky možnosti, obzvlášť aj za to, že Slovo teraz môže zaznievať v celom svete, takže nepotrebujeme viac toľko cestovať. Pánu buď jednoducho vďaka a aj vám. Zajtra, ak Boh chce, zavoláme ešte ďalších bratov, ktorí k nám krátko prehovoria.

Prejdime dnes priamo do preberania Slova. Veď je skutočne mnoho vecí, ktoré sa teraz dejú. Aj v Izraeli sa dejú mnohé veci. Ako povedal brat Branham: „Ak chcete vedieť, ako je neskoro, tak sa pozrite na svoje hodinky. Ak chcete vedieť, aký je deň v týždni, tak sa pozrite do svojho kalendára. Ale ak chcete vedieť, ako ďaleko pokročil čas, tak sa pozrite na Izrael.“ A on skutočne povedal, že v rovnaký deň v roku 1946, keď padlo v OSN v San Franciscu rozhodnutie [o Izraeli], sa mu zjavil anjel Pána a dal mu poverenie zvestovať Slovo Pánovo. Dokonca mu bolo povedané: „**Tak, ako boli dané dve znamenia Mojžišovi, tak budú dané dve znamenia aj tebe.**“

Povedzme stručne: Tento muž, ktorý mal včera pohreb, Šimon Peres, narodený v Poľsku, sa v 30 rokoch minulého storočia presťahoval s rodičmi do blízkosti Tel Avivu a spolu s Ben Gurionom bojoval proti britskej okupácii, aby mohli založiť vlastný štát. On bol pri tom, keď Ben Gurion v roku 1948 vyhlásil štát Izrael. Tohoto muža teraz celý svet uctieva len pre jediné, totiž to „riešenie vytvorením dvoch štátov“ zmluvou z Osla. Z 19 rôznych krajín prišli diplomati a vládni predstavitelia, aby mu vzdali poslednú česť. Čo však stojí napísané v Joelovi 3:2? Boh bude súdiť tých, ktorí Jeho zem rozdelili. Aj samotní Židia činia kompromisy. Boh však žiadne kompromisy nerobí, On všetko dobre učiní.

Dovoľte mi čítať dve biblické miesta zo Starého zákona, obzvlášť z proroka Ezechiela kapitola 11 verš 17:

„Preto im povedz: Takto hovorí Pán Hospodin: A zhromaždím vás z národov a zoberiem vás zo zemí, do ktorých ste rozptýlení, a dám vám zem Izraelovu.“

A dám vám zem Izraelovu! K tomu by sme mohli čítať z Ezechie-
la 36, že potom, keď sa toto stane, dá Boh nové srdce a nového
ducha – to sa až dodnes ešte nestalo. To sa stane, keď zhromažďo-
vanie skončí a Cirkev z národov prežije svoje dokonanie, a potom
sa spása nášho Boha vráti späť do Izraela, kde započala. V Eze-
chielovi 36 čítajme len verš 26:

*„Dám vám nové srdce a nového ducha dám do vášho
vnútra a odstránim to kamenné srdce z vášho tela a dám
vám srdce z mäsa.“*

Ďalej vôbec nepotrebuje čítať. Prejdime k Matúšovi 24, kde
stoja 3 verše, ktoré sú veľmi dôležité. V Matúšovi 24 máme výrok,
že budú zhromaždení, a hneď ako ďalšie, že máme dávať pozor,
keď sa to deje. Matúš 24:32:

„A od fíka sa naučte podobenstvu...“

Kto sa toto podobenstvo chce naučiť, musí čítať Hozeáša 9:10,
aby vedel, o čo sa pri tejto téme jedná. Čítajme to ešte raz:

*„A od fíka sa naučte podobenstvu: keď už zmäkne jeho
letorast a vyženie lístie, viete, že je už blízko leto.“*

A teraz prichádza verš, na ktorý musíme dávať mimoriadny
pozor:

„Tak aj vy...“

Vy! Vy, ktorí uvidíte, že sa to všetko deje, že sa naplní to, o čom
je tu podaná správa – až k tomu, že figovník ožije.

*„...keď uvidíte všetko toto, vedzte, že je blízko, pred
dvermi.“*

Všetci o tom môžu hovoriť, ale kto sa poučil z toho, že žijeme
v poslednej generácii? Kto počul o tom, čo Boh Cirkvi zaslúbil?

Dovoľte mi povedať vo všetkej láske: Boh od začiatku do Svoj-
ho spásneho plánu začlenil aj pohanské národy. Nemusíme za nič
ďakovať Židom, ale len Bohu, ktorý všetky pohanské národy od
začiatku zahrnul do spásneho plánu. K tomu stačí čítať Izaiáša

42, aby sme vedeli, že celý spásny plán nášho Boha od samého začiatku zahŕňa aj pohanské národy. Izaiáš 42 verš 1:

*„Hľa, Môj služobník, ktorého podopriem, Môj vyvolený, v ktorom má záľubu Moja duša! Dám Svojho Ducha na Neho, vynášať bude **národom** súd.“*

Bude národom vynášať súd! On učinil začiatok s Izraelom, potom pokračoval so všetkými národmi, jazykmi a národnosťami. V Matúšovi 10:5 hovorí náš Pán:

*„...idte k strateným ovciam **domu Izraelovho**.“*

Ale v Matúšovi 28:19 hovorí náš Pán:

*„A tak idte, čiňte učeními **všetky národy**...“*

„Idte po celom svete a kážte evanjelium každému stvoreniu!“ [Mk 16:16]

Musíme čítať všetky biblické miesta, ktoré patria k danej téme.

A potom je nám v Izaiášovi 49:6 priamo oznámené [podľa nem. prekladu]:

*„To je primálo, aby si mi bol služobníkom pozdvihnúť pokolenia Jakobove a navrátiť chránených z Izraela; ale som Ťa dal za svetlo **pohanským národom**, aby Moje spasenie dosiahlo **až po koniec zeme**.“*

Chválený a velebený buď Pán, všemohúci Boh! V Matúšovi 12 Pán tieto slová zopakoval. Matúš 12:17:

*„...aby sa naplnilo to, čo bolo povedané skrze proroka Izaiáša, ktorý povedal: Hľa, Môj služobník, ktorého som vyvolil, Môj milovaný, v ktorom sa zaľúbilo Mojej duši, položím Svojho Ducha na Neho, a bude zvestovať **národom** súd; nebude sa vadiť ani nebude kričať, ani nikto nepočuje na ulici Jeho hlasu; nalomenej trstiny nedolomí a tlejúceho knotu nevyhasí, dokiaľ neprivedie súdu **k víťazstvu**...“*

Halelujah! K víťazstvu!

„...a v Jeho mene dúfať budú **národy**.“

Akí vďační môžeme byť, bratia a sestry, že máme Starý a Nový zákon! Chcel som použiť výraz: dva testamenty – jedna Biblia. Boh predpovedal, čo sa bude diať s Izraelom i čo sa bude diať s národmi. Boh predpovedal samostatne to, čo sa bude diať pri prvom príchode Krista, a to, čo sa bude diať priamo pred návratom Ježiša Krista. Preto je jednoducho také dôležité, bratia a sestry, aby sme nehovorili len o tom, čo sa teraz tak všeobecne vo svete napĺňa, aký stav je teraz na zemi. Taký stav na zemi doteraz nebol, všetko sa vymklo spod kontroly. Aký význam má ešte manželstvo? Aký význam má ešte rodina? Aký význam má ešte spoločnosť? Všetko je Sodoma a Gomora a nepochopiteľne sa to zmenilo.

Ale uprostred toho, čo sa na zemi deje medzi neveriacimi, má Boh vykúpený zástup, ktorý počúva a dbá na to, čo nám On zasľúbil. A to sme a musíme vždy nanovo zdôrazniť.

Jeden brat mi povedal: „Bratia z Afriky mi povedali: Povedz bratovi Frankovi, že v Krefelde predkladá celý Boží spásny plán rovnako, ako predložil spásny plán nám.“ Je to raz tak, že v jednom zhromaždení na určitom mieste musíme podať celkový prehľad, pretože žiadne ďalšie tam viac nebude. Jedno zhromaždenie sa koná tu a jedno zase na inom mieste a všade musí byť všetko povedané.

Tá hlavná vec sa týka nás, ktorí žijeme teraz. Aké je konkrétne zasľúbenie pre náš čas? Čo Boh vo Svojom Slove povedal? On predsa povedal oboje – Malachiášovi 3:1:

„Hľa, posielam Svojho anjela, a upraví cestu pred Mojou tvárou.“

To Pán sám potvrdil v Matúšovi 11:10 a povedal, že to bol ten muž [Ján]. Ján Krstiteľ vedel, kým on je. V evanjeliu Jána 1:19 sa ho pýtali: „Kto si ty? Či si ty Eliáš? Či si ty ten prorok?“ A on odpovedal: „Nie som.“ „A kto si tedy?“ A odpoveď vo verši 23 znela:

„Ja som hlas volajúceho na púšti: Urovnajte cestu Pánovu! ako povedal prorok Izaiáš.“

Bratia a sestry, každý Boží muž vie, aké poverenie má vykonať, a ak sa to deje v spojení so spásnymi dejinami, tak to musí byť možné nájsť v Božom Slove. Tak to predsa bolo aj s naším milovaným bratom Branhamom. Ten najjednoduchší človek, ktorý žil v Kentucky a neskôr v Indiane. Mal len 8 rokov školy a jeho gramatika bola katastrofa. Niekedy to až spôsobovalo bolesť. Áno, ale Boh berie to, čo nie je pred svetom ničím, aby zahanbil to, čo by niečím byť chcelo.

Bratia a sestry, to sme si skutočne v každom zhromaždení nanovo zdôrazniť a postaviť na svietnik: **Kto prechádza pomimo zaslúbenia, ktoré Boh dal pre tento čas, ten prechádza pomimo Boha a aj Boh prejde pomimo neho!** Ako často sme na tomto mieste povedali: „Božie zaslúbenia zostávajú, naveky sa nepohnú...“ [pieseň] Ako často sme povedali: Pravá viera je ukotvená v Božích zaslúbeniach. Ako často sme čítali z Galatským 4:28 verš:

„Ale my, bratia, sme ako Izák, deťmi zaslúbenia.“

Ako často sme to povedali: Deti zaslúbenia veria zaslúbeniu a vidia Slovo zaslúbenia v naplnení a sú Božím Duchom vedené do každej pravdy [Jn 16:13]. Brat Branham dostal priame poverenie z nadprirodzeného oblaku a povedal o tom: „Oblak zostúpil ako nejaký šum, že sa ľudia dokonca museli pozrieť nahor“, ako to bolo bratovi Branhamovi povedané: „Pozri nahor!“ a ešte raz „Pozri nahor!“ A potom z tohoto nadprirodzeného svetelného oblaku zazneli slová: „**Tak, ako bol Ján Krstiteľ poslaný pred prvým príchodom Krista, tak si ty poslaný so zvestou, ktorá predíde druhému príchodu Krista.**“ Niekedy to musíme počuť vlastnými ušami. Ja som 18-krát počul, ako brat Branham zdôraznil, že anjel Pánov tieto slová vyslovil s veľkou mocou.

„Tak, ako bol Ján Krstiteľ poslaný...“ Ján Krstiteľ bol zaslúbený prorok a priviedol Pánu dobre pripravený ľud. Ján bol tým mužom – nie učení Písma ani farizeji. Muž poslaný od Boha so Slovom hodiny – naplnenie zaslúbenia pre ten čas. V Lukášovi 1:16 a 17 stojí: „...*aby prihotovil Pánovi pripravený ľud.*“ Čo sa má diať teraz, bratia a sestry? Pánu musí byť privedený dobre

pripravený ľud! Zvesť je zjavené Božie Slovo a vedie nás do Božej vôle, a tak môžeme mať účasť na tom, čo Boh práve teraz koná. A to, že nám to bolo zjavené, je najlepšie znamenie, že nás Boh omilostil. Ako často sme to už na tomto mieste povedali? Keď Mojžiš hovoril s Bohom, čo to bolo?

„A tak teraz prosím, ak som našiel milosť v Tvojich očiach, prosím, oznám mi Svoju cestu...“ [2M 33:13]

Ako je to s nami? Ak sme pred Bohom našli milosť, tak nám oznamuje Svoje cesty, tak nás vedie k zaslúbeniam v Božom Slove, aby v nich bola naša viera ukotvená.

Aj to musím v novom obežníku nanovo zdôrazniť: Nie brat Branham bol predchodca, ale zvesť je ešte dnes predchodcom a dosahuje končiny zeme.

Ešte jedna myšlienka: V Skutkoch apoštolov 3 je nám oznámené, o čo sa v našom čase jedná. Tu máme presný odkaz na to, čo sa bude diať. Chór spieval pieseň o rozvážení, občerstvení. A tu, v Skutkoch apoštolov 3, čítame od verša 18:

„A Boh, čo predzvestoval skrze ústa všetkých Svojich prorokov, totiž že Jeho Kristus bude trpieť, takto splnil.“

Splnil! Vďaka buď Bohu, že splnil, čo už predtým zvestoval skrze ústa všetkých prorokov, totiž že Jeho pomazaný bude trpieť.

„A tak čiňte pokánie a obráťte sa, aby sa vytreli vaše hriechy, aby prišli časy občerstvenia od tvári Pánovej, a aby poslal predurčeného vám Krista Ježiša...“

A teraz príde dôležitý verš 21:

„...ktorého však musí prijať nebo až do časov napravenia všetkého, o čom hovoril Boh skrze ústa všetkých Svojich svätých prorokov od veku.“

Všimli ste si v Novom zákone zdôraznenie a odkaz na prorokov Starého zákona? Tak nastáva harmónia Starého a Nového zákona. Pre nás, bratia a sestry, je dôležitý aj verš 19:

„A tak čiňte pokánie a obráťte sa.“

Bratia a sestry, nikomu nie je nič platné hovoriť o poslednej zvesti alebo povedať: „Ja jej verím!“ Obrátenie stojí na začiatku – pokánie, obrátenie, viera, aby bol náš život posvätený Bohu, aby sme skutočne vo viere prijali odpustenie našich hriechov a v našich srdciach vedeli, že sme boli bez nádeje stratení a bez Boha v tomto svete, ale Boh sa nad nami zmiloval, On nás zavolať, prišli sme k Nemu a On vzal na Seba všetku vinu, ako stojí napísané v Žalme 103:3:

„...ktorý ti odpúšťa všetky tvoje neprávosti, ktorý uzdravuje všetky tvoje nemoci, ktorý vyslobodzuje tvoj život od záhuby, ktorý ťa korunuje milosťou a zľutovaním.“

Nech to dnes prežijú všetci novopríchodzí, všetci, ktorí to ešte osobne neprežili – obrátenie skrze pokánie. Čo je pokánie? Je to ľútosť nad životom bez Boha. V prítomnosti Božej poznávame, čo pred Ním nemôže obstať, prichádzame k Pánu, prinášame mu náš život, z milosti prijímame odpustenie a môžeme povedať: Tak iste, ako slnko svieti na nebi, som ja, hriešnik, dosiahol odpustenie [slová piesne]. Žeby sme jednoducho obdržali túto istotu viery – Pán ma prijal. Žeby sme vedeli, ako stojí napísané:

„Kto vzýva meno Pánovo, bude zachránený.“ [Joel 2:32, Sk 2:21, Rm 10:13]

Aký je opak? Naopak je to vo všetkých náboženstvách. Všetky náboženstvá tvrdia, že ony spasia. Kde sa ešte dnes káže, že kto vzýva meno Pánovo, bude zachránený? Kde sa káže, čo je napísané u Lukáša 24:47, že v Jeho mene bude kázané odpustenie hriechov všetkým národom? Kde sú dnes ešte zhromaždenia, kde je zvestovaná plná spása a plné evanjelium? Všade sa vykonáva náboženská činnosť a tisíce programov. Ale Boh nie je v nejakých programoch, On je vo Svojom Slove! Vo Svojom Slove nám dal za sľúbenia, a preto z celého srdca veríme, čo sme čítali v Skutkoch 3:

„...ktorého však musí prijať nebo až do časov napravenia všetkého, o čom hovoril Boh skrze ústa všetkých Svojich svätých prorokov od veku.“

Od začiatku času! Boh mohol už na začiatku povedať, čo sa stane na konci. Pre nás, ktorí Božie Slovo tak priamo milujeme... áno, to musíme tak povedať: láska k Slovu, rešpekt k Slovu – tu s nami hovorí Boh. Nie Pavol, ani Peter, ani Mojžiš, nie, tu k nám osobne hovorí Boh. A tu je nám oznámené, že náš Pán zostane v nebi až do času napravenia všetkých vecí, ako to Boh predpovedal už skrze prorokov.

Prvé kázanie, ktoré som počul od brata Branhama, bolo z Jolela 2:25:

„A nahradím vám roky...“

Nahradím všetko, čo sa stratilo, a obnovím to! V Matúšovi 17 stojí priama odpoveď, ktorú náš Pán z milosti dal po službe Jána Krstiteľa – nám veľmi dobre známy verš 11:

*„A Ježiš povedal a riekol im: Eliáš pravda príde prv a **napraví všetko.**“*

Náš Pán zostáva v nebi až do času napravenia všetkého, čo bolo na počiatku. Začiatok a koniec budú rovnaké, lebo náš Pán je Alfa a Omega – čo On činil na začiatku, to isté činí aj teraz na konci. Ďalej stojí mocné zaslúbenie nášho Pána, ktoré po službe Jána Krstiteľa dáva On sám ako odpoveď. A ja nepotrebujem nijakú inú odpoveď, mne stačí tá odpoveď, ktorú dal sám Pán.

*„A Ježiš povedal a riekol im: Eliáš pravda príde prv a **napraví všetko.**“*

Presne tak isto je to potvrdené v evanjeliu Marka, aby bolo všetko založené a potvrdené dvoma alebo tromi svedkami. Čítajme u Marka v kapitole 9 verš 12:

„A On im povedal...“

Odpovedal im náš Pán, nie Peter, ani Pavol, ani Matúš, ani Lukáš, ale On sám im odpovedal!

*„Eliáš pravda príde prv a **napraví všetko.**“*

Povedzte Amen! To je naplnenie poslania zjaveného Slova a oznámenia Božej vôle. Boh nás skutočne zaviedol do Svojho

spásneho plánu a všetci vieme, že pošle čas rozvloženia, že pohne nebom a zemou a všetko, čo zaslúbil, sa stane. Musí sa to stať, pretože to Boh vo Svojom Slove tak povedal.

Zhrňme túto časť: Žijeme v tomto čase a sme vďační, že Pán otvoril naše oči a smieme vidieť biblické proroctvá v ich celistvosti. Bratia a sestry, to najdôležitejšie je, aby sme našli milosť u Boha a verili tomu, čo zaslúbil pre tento čas, a mali z milosti na tom účasť. Všetko ostatné môže byť bohoslužba, charizmatika, čokoľvek... ale kde je Boh? Boh je vo Svojom Slove a pravý Boží ľud sú Božie deti, ktoré sú znovuzrodené ku živej nádeji v moci vzkriesenia Ježiša Krista z mŕtvych [1Pt 1:3]. Bratia a sestry, povedzte to raz: Malo vo vašom živote Slovo Božie vplyv (vypôsobilo niečo)? Ste vždy premožení Božím Slovom, ktoré nám zjavil, alebo len tak trochu počúvame? Bratia a sestry, musíme byť premožení tak, ako je v Lukášovi 24:32 napísané:

„Či nehorelo v nás naše srdce, keď nám hovoril na ceste a keď nám otváral Písma?“

Musí v nás horieť oheň. Musí z nás stúpať vďačnosť, že tu i tam počujeme aj Amen. V Afrike je to vždy tak, že počujeme Amen. Ale dôležité je, aby sme skutočne zo srdca verili, boli skutočne pri veci a osobne prežili, čo nám Pán zaslúbil vo Svojom Slove.

Ako sme počuli, dnes má byť večera Pánova. Dovoľte mi ešte raz zdôrazniť: To najdôležitejšie, čo sa v spásnom pláne malo stať a aj sa stalo, je spasenie skrze krv Božieho Baránka, ktorá bola preliata na kríži. Tým to začína. Tým je učiný koniec života starého človeka. Tým z milosti začína nový život. Bratia a sestry, a tomu veríme z celého srdca a z celej duše. A kto chce čítať súbežné miesta v Starom zákone, tomu stačí čítať 2. Mojžišovu 3 a 4 a čítať celý priebeh až k 12. kapitole. Desiatkrát po sebe zaznieva [4:22-23, 5:1, 7:16, 8:1...]:

*„Prepusti Môj ľud! ... Môj syn, Môj prvorodený, je Izrael.
... Prepusti Môjho syna, aby mi slúžil! ... Prepusti Môj
ľud!“*

Stále znova a znova. Kedy však vyjdenie skutočne nastalo? Keď bol zabitý baránok a krv bola natretá na veraje dverí. A Pán povedal [2M 12:13]:

„Keď uvidím krv, preskočím vás, a nebude medzi vami rany zahubiť“ [podľa nem. prekladu: „ak uvidím krv, šetrne prejdem okolo vás“].

Nie to „*Prepusti Môj ľud!*“, ale dokonalé spasenie bolo hlavnou vecou – krv baránka musela byť preliata [2M 12:6], tým nastalo uzavretie zmluvy [2M 24:8] a i Mojžiš krvou pokropil ľud [2M 24:8] i knihu [Žd 9:19]. Tak to stojí v nemeckom preklade: „*sme vyvolení ... k pokropeniu krvou.*“ [1P 1:2] Spasenie nie je vo zvesti, spasenie je v krvi! Ale všetci, ktorí spasenie skrze krv prijali, zvesti veria a sú posvätení v Božom Slove. Jedno patrí k druhému, a ak sme skutoční veriaci, tak skutočne prijímame Boží dar.

Aj v Novom zákone máme vzácne biblické miesta, napríklad v evanjeliu Matúša 26, kde vo verši 28 sám náš Pán vyslovil slová, aký je význam krvi:

„...lebo toto je Moja, tej Novej zmluvy krv, ktorá sa vylieva za mnohých na odpustenie hriechov.“

Odpustenie nie je vo zvesti. Vo zvesti je zavedenie do Božieho spásneho plánu. Odpustenie je v krvi Božieho Baránka! Náš Pán vošiel so Svojou vlastnou krvou do nebeskej svätyne, obetoval ju na tróne milosti, prihovára sa za nás a my sme slobodne vyjstí.

Je o tom reč aj na ďalších miestach v Novom zákone. Čítajme z listu Židom 9:12, kde apoštol Pavol zreteľne svedčí, že krv zmluvy je vo svätyni a náš Pán je prímluvcom a zostane ním až do konca:

„Ani nie krvou kozlov a teliat, ale Svojou vlastnou krvou vošiel raz navždy do svätyne vynajdúc večné vykúpenie.“

Nech je chválený Pán, náš Boh. Nič k tomu nemôže byť pridané. Náš Pán zvolal na kríži: „*Je dokonané.*“ [Jn 19:30] Prosím, všetci to prijmite! Aj vy, ktorí k tomu prichádzate ako noví len teraz. Hovorím ešte raz, bratia a sestry: Záchrana nie je vo zvesti! Záchrana je v krvi Baránka! Odpustenie... všetko je v krvi

Baránka. Vo zvesti je zavedenie do Božieho spásneho plánu, zavedenie do všetkých Božích zaslúbení. Ale predtým, ako do nich môžeme byť zavedení, musíme tam byť, musíme tam prísť! Náš Pán to predsa v Jánovi 3:6 povedal:

„Čo sa narodilo z tela, je telo, a čo sa narodilo z Ducha, je Duch.“

A tiež stojí napísané [1Kor 15:50]:

„...telo a krv nemôžu zdediť kráľovstvo Božie“.

Musíte byť znovuzrodení, aby ste videli kráľovstvo Božie [Jn 3:3]. Bratia a sestry, musíme o tom hovoriť a poviem vám prečo: Ako Nevesta Baránka musíme prežiť stretnutie so Ženíchom. Musíme sa stretnúť s naším Pánom a Spasiteľom. Musíme počuť Jeho Slovo, prijať pozvanie [Mt 11:28]:

„Podďte ku Mne všetci, ktorí pracujete a ste obtiažení, a Ja vám dám odpočinutie ... a nájdete odpočinutie svojim dušiam...“

A v liste Židom 4:9:

„Tak tedy ešte zbýva sobotenie, odpočinok ľudu Božiemu.“

Bratia a sestry, ak to všetko spojíme – Slovo – krv – Duch [1J 5:6 a 8, Ef 5:26].

„A traja sú, ktorí svedčia na zemi: Duch, voda a krv.“

Spasení veria Slovu, obdržia Svätého Ducha, ktorý nás vedie do každej pravdy, a potom nie sme učení ľuďmi, nechodíme dookola a nehovoríme: „Prorok povedal to i ono...“

Prepáčte mi, prosím, túto poznámku: Ak ľudia stavajú slová nášho milovaného brata Branhama nad to, čo hovorí Biblia, je mi z toho skutočne veľmi zle na mysli. Slovo Božie, Sväté Písmo, Biblia je absolútna a konečná autorita, ktorá kedy v čase i večnosti existovala a existuje. Čo to však je? Povstali nedorozumenia, ľudia nejdú späť do Slova, ale dávajú nedorozumeniam vlastný výklad.

Povedzme to zreteľne ešte raz [Žd 12:14]:

„Bez posvätenia nikto Pána neuvidí.“

Povedzme to [Jn 17:17]:

„Posväť ich v Svojej pravde! Tvoje Slovo je pravda.“

Bratia a sestry, zhrňme to. V liste Kološanom stojí mocné Slovo, ktoré sa týka spasenia. Je skutočne pramocné, akým spôsobom apoštolovia zdôraznili a pozdvihli skutok spásy skrze krv. Tu je to dokonca označené ako rada Božia. Kološanom 1:19 [podľa nem. prekladu]:

*„Lebo to bola Božia rada...“ – Boží spásny plán –
„...Božia rada, aby v Ňom prebývala všetka plnosť.“*

Ježiš Kristus bol Boh zjavený v ľudskom tele, ospravedlnený v Duchu, vzatý do slávy [1Tm 3:16], ako je napísané v Žalme 47.

*„Lebo to bola Božia rada, aby v Ňom prebývala všetka plnosť.
a aby skrze Neho zmieril všetko cieľom Neho urobiac pokoj skrze krv Jeho kríža, skrze Neho, buď to, čo je na zemi, buď to, čo je v nebesiach.“*

Nastalo absolútne zmierenie Boha s ľudstvom. Potrebujeme to už len vo viere prijať, uchopiť a skutočne to aj osobne prežiť. Ešte Slovo z listu Filipänom 4:4, ktoré sme počuli v úvode a ktoré je jednoducho mocné:

*„Radujte sa v Pánovi vždycky, a zase len poviem: Radujte sa! Vaša prívetivosť nech je známa všetkým ľuďom.
Pán blízko. O nič sa nestarajte...“*

Nuž, komu to môžeme povedať, keď sme v núdzi a plní starostí vo dne i v noci? Buďte poctiví. Čo tebe či mne naše starosti pri-niesli? Oslabili nás a telesne nám uškodili. Vlastnými starosťami sme nič nevyriešili. Jednoducho musíme spoliehať na Pána.

„O nič sa nestarajte, ale vo všetkom modlitbou a prosbou s ďakovaním nech sa oznamujú vaše žiadosti Bohu.“

A keď to činíme, naplní sa aj verš 7. Vtedy, keď v modlitbe oznámime Bohu všetky naše starosti a núdze, tak sa naplní verš 7:

„A pokoj Boží, ktorý prevyšuje každý rozum, bude strážiť vaše srdcia a vaše mysle v Kristu Ježišovi.“

Nech Boh požehná Svoje sväté a drahé Slovo medzi nami, ktorí sme tu zhromaždení.

Keď som myslel na to, že budeme sláviť večeru Pánovu, myslel som na všetkých našich bratov a sestry, ktorí žijú rozptýlení, a musel som sa brániť slzám. Koľko miliónov je tých, ktorí nielen počuli, ale aj zo srdca veria a sú rozptýlení po celej zemi a ktorí skutočne túžia byť tu? Oni tu nemôžu byť, Boh však môže byť tam, kde sú oni. Boh je všadeprítomný a všetci môžu na všetkých miestach sláviť večeru Pánovu. V dňoch Biblie Pavel lámal chlieb medzi ľuďmi v dome [Sk 20:7], a nie vždy pri oficiálnej bohoslužbe. V tej súvislosti tam dokonca nie je reč o umývaní nôh. Čo sa týka dnešného večera, bol návrh, aby sme mali len večeru Pánovu. V zbore brata Branhama to vždy bolo oboje aj pri tom veľkom počte. Nevieme, ako by sme to mohli urobiť a vykonať. Veríme však, že to patrí k sebe. Brat Branham dokonca raz povedal: „Ak nemôžete vykonať umývanie nôh dnes, urobte to zajtra.“ Napriek tomu to k tomu patrí a my ďakujeme Pánu, že dávame v každom ohľade Bohu za pravdu a veríme Božiemu Slovu. Pán si opásal zásteru a povedal:

„Ak tedy som Ja vám umyl nohy, váš Pán a Učiteľ, aj vy ste povinní jeden druhému umývať nohy.“ [Jn 13:14 podľa nem. prekladu]

Dnes to nepôjde, ale Pánu buď vďaka, napriek tomu veríme, čo hovorí Sväté Písmo, a ďakujeme nášmu Bohu, že aj skrze večeru Pánovu môžeme mať pred oči nanovo postavenú spásu. Čítajte k tomu dve miesta – 1. Korinťanom 10 a 11. Tu apoštol Pavol v oboch kapitolách vyjadril jadro veci v súvislosti s večerou Pánovou. 1. Korinťanom 10:16:

„Kalich dobrorečenia, ktorému dobrorečíme, či nie je účasťou na krvi Kristovej? A chlieb, ktorý lámeme, či nie je účasťou na tele Kristovom?“

„Chlieb, ktorý lámeme...“ – je jeden chlieb – náš Pán obetoval Svoje telo, aby spasil Cirkev, a Jeho Cirkev tvorí Jeho telo – skrze jedného Ducha pokrstení v jedno telo [1Kor 12:13]. Spasení sú jedno v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi.

„A chlieb, ktorý lámeme, či nie je účasťou na tele Kristovom?“

Tak iste, ako bol náš Pán bol telesne bitý a mučený, ako je napísané, od Getsemanskej záhrady až po kríž, dali Mu na hlavu korunu z trnia [Mt 27:29] a posmievali sa mu:

„Iným pomáhal a sám Sebe nemôže pomôcť.“ [Mt 27:42]

On nám pomohol! On vzal na Seba našu potupu, náš hriech, naše zlorečenie a všetko ostatné a preliat Svoju drahú a svätú krv, tú krv Novej zmluvy. Prijímate to a veríte tomu všetci z celého srdca?

Boží muž pokračuje v 1. Korinťanom 11:23:

„Lebo ja som prijal od Pána...“

Pavel nemal tú prednosť byť s Pánom ako ostatní apoštolovia. On bol vtedy sluhom Gamaliela. Často som myslel na to, čo si musel myslieť – v čase, keď iní sedeli pri nohách Ježiša, aby počuli Jeho slová, sedel on pri nohách Gamaliela, aby dostal náboženské poučenie. Potom sa mu však Pán zjavil na ceste do Damašku a on mohol zvolieť [Gal 2:20]:

„S Kristom spolu ukrižovaný som a žijem už nie ja, ale žije vo mne Kristus...“

Čítame ešte raz od verša 23:

„Lebo ja som prijal od Pána, čo som vám aj vydal, že Pán Ježiš v noci, v ktorej bol zradený, vzal chlieb, a poďakujúc lámal a povedal: Vezmite, jedzte, toto je Moje telo, ktoré sa za vás láme. To čiňte na Moju pamiatku. Tak tiež i kalich, keď bolo po večeri, hovoriac: Tento kalich je tá Nová zmluva v Mojej krvi; to čiňte, koľkokrát by ste pili, na Moju pamiatku. Lebo koľkokrát by ste jedli tento chlieb a pili tento kalich, zvestujete smrť Pánovu, až dokiaľ nepríde.“

Až kým nepríde! Aj dnes, keď máme účasť na večeri Pánovej, zostáva večera Pánova platná, až kým sa Pán nevráti a nevezme nás všetkých na oslavu svadby Baránka.

Keď som myslel na všetkých bratov a sestry žijúcich v rozptýlení, napadlo mi, že aj keď nemôžeme byť všetci pohromade na rovnakom mieste v rovnakom čase, tak máme zaslúbenie, že pri večeri na oslave svadby Baránka budeme v sláve. A tak je napísané [Zj 19:7]:

„A prišla svadba Baránkova, a Jeho manželka sa pripravila. A dalo sa jej, aby sa obliekla do čistého a nádherného kmentu.“

A potom ešte napomínajúci verš 27:

„Takže ktokoľvek je tento chlieb alebo pije kalich Pánov nehodne, bude vinným tela a krvi Pánovej. Ale nech skúša sám seba človek a nech tak je z toho chleba a pije z toho kalicha.“

Bratia a sestry, to teraz učiníme vo viere v dokonalé spasenie a plné odpustenie našej viny a hriechu podľa Slova, ktoré sme zmienili:

„...ktorý ti odpúšťa všetky tvoje neprávosti, ktorý uzdravuje všetky tvoje nemoci...“ [Ž 103:3]

V čase, keď pristúpime k modlitbe pred tvárou Božou a budeme sa skúšať, verte, verte, že krv Baránka nás očisťuje od všetkých hriechov, takže môžeme vo viere prijímať večeru Pánovu. Vo viere na pamiatku toho, čo sa pre nás stalo na kríži Golgoty. Večera Pánova neslúži ku odpusteniu, ale pripomína nám odpustenie, ktoré pre nás nastalo na kríži Golgoty. **Tu sa chlieb ani víno nepremieňajú na prirodzené telo Pána, ale ľudia sú premieňaní skrze moc preliatej krvi a skrze Božieho Ducha. Chlieb ani víno nemusia byť premenené, ale ty a ja musíme byť v najhlbšom vnútri premenení podľa Slova Písma [2Kor 5:17]:**

„Takže ak je niekto v Kristovi, je novým stvorením...“

Všetkým, ktorí si myslia, že keď urobia pár krížikov a odriekajú formulu, sa niečo zmenilo... nie, nič sa nezmenilo. Každý kňaz si sám môže overiť, keď pije víno, že to nie je žiadna krv. Je to víno ako predtým. Ľudia niečo predstierajú a celé masy sú

uvádzané mimo pravdu namiesto toho, aby ľudu zvestovali dokonalé spasenie a postavili ako stredobod krv Baránka a povedali: „Sme spasení skrze krv Baránka a smieme na pamiatku dokonalého spasenia sláviť večeru Pánovu.“

Pavel, ktorý uveril až neskôr, hovorí [1Kor 11:23]:

„Lebo ja som prijal od Pána, čo som vám aj vydal...“

Nech je vzdaná česť a chvála nášmu Bohu.

Bratia a sestry, je to pre teba a pre mňa, so mnou a vo mne sa to stalo z milosti. Keď teraz pozdvihneme hlasy k modlitbe, každý skúšaj sám seba. Povstaňme k modlitbe. Skloníme hlavy k modlitbe a skúsime sa pred tvárou Božou. Prosím, nenechajte prejsť okolo seba kalich a chlieb. Ak tu niečo je, povedzte to Pánu. Proste o odpustenie a obdržite ho, lebo tak znie misijné poverenie:

„...aby bolo v Jeho mene zvestované odpustenie hriechov.“

Dovoľte mi na základe autority Božieho Slova povedať, že keď niekto zo srdca verí, že jeho hriechy sú odpustené, tak obdrží odpustenie tak iste, ako iste na kríži tiekla krv Baránka. Prosíme, aby Boh požehnal všetkých, ktorí počúvali vo všetkých národoch, krajinách a jazykoch. My, ktorí sme na tomto mieste zhromaždení z mnohých národov a jazykov, budeme spoločne vzdávať česť a veriť, že aj keby bol váš hriech ako červc, má byť biely ako sneh [Iz 1:18]. Obmytí krvou Baránka, očistení, bolo nám dané odpustenie, milosť a spása. Kto z vás chce, aby sme sa za neho modlili? Zdvihnite ruku. Je ich mnoho, veľmi mnoho.

Milovaný Pane, my sme nielen kázali, no aj všetkým zvestovali plnú spásu – plné evanjelium. Kto verí, ten sa nechá pokrstiť a bude spasený [Mk 16:16], ako si Ty sám povedal. Teraz však spoločne prosíme o absolútne odpustenie skrze krv Baránka, skrze krv Novej zmluvy, o obmytie v krvi Baránka. Bratia a sestry, vo viere prijmite odpustenie, majte účasť na večeri Pánovej v plnej viere, že aj za vás Pán zomrel na kríži Golgoty a preliat Svoju krv za odpustenie vašich hriechov. Jemu, tomu drahému Pánu, nech je vzdaná vďaka za dokonalú spásu.

Milovaný Pane, prosím Ťa v Tvojom svätom mene Ježiš, aby všetci, ktorí sú tu prítomní, verili a mali na večeri účasť. Buďte požehnaní požehnaním všemohúceho Boha! Buďte posvätení Bohu, spasení skrze krv Baránka. Halelujah. Halelujah. Pán povedal:

„...nebudem nikdy piť z tohoto plodu viniča, až do toho dňa, keď ho budem piť s vami nový v kráľovstve svojho Otca.“ [Mt 26:29].

Teraz slávime večeru my s Ním, potom bude sláviť večeru On s nami. Nech je Jemu vzdaná česť. Halelujah. Buďte dobrej mysle a plní viery. Amen.